

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)
den 22 oktober 2002 *

I mål T-77/02,

Schneider Electric SA, Rueil-Malmaison (Frankrike), företrädd av advokaterna
A. Winckler och É. de La Serre,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av P. Oliver, P. Hellström
och F. Lelièvre, alla i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

med stöd av

Legrand SA, Limoges (Frankrike), företrädd av advokaten H. Calvet,

Comité central d'entreprise de la SA Legrand,

Comité européen du groupe Legrand,

Limoges (Frankrike), företrädda av advokaten H. Masse-Dessen,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (2002) 360 slutlig av den 30 januari 2002 om uppdelning av företag (ärende COMP/M.2283 — Schneider-Legrand),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N.J. Forwood och H. Legal,

justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren B. Pastor,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen den 11 juli 2002,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 I artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT L 395, s. 1, svensk specialutgåva, annex, s. 16, såsom den ändrats genom EGT L 257, 1990, s. 13, och i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1310/97 av den 30 juni 1997, EGT L 180, s. 1) (nedan kallad förordning nr 4064/89)) föreskrivs följande:

”1. Koncentrationer som omfattas av denna förordning skall bedömas på grundval av följande bestämmelser för att fastställa om de är förenliga med den gemensamma marknaden.

...

3. En koncentration som skapar eller förstärker en sådan dominerande ställning som medför att den effektiva konkurrensen inom den gemensamma marknaden

eller en väsentlig del av den påtagligt skulle hämmas skall förklaras oförenlig med den gemensamma marknaden.

...”

2 Artikel 4 i förordning nr 4064/89 innehåller ett krav på att den part eller de parter som förvärvar kontrollen eller den gemensamma kontrollen över ett annat företag skall anmäla koncentrationen till kommissionen.

3 Enligt artikel 7 i förordning nr 4064/89 gäller följande:

”1. En koncentration enligt artikel 1 får varken genomföras före anmälan eller innan den har förklarats förenlig med den gemensamma marknaden...

3. Punkt 1 skall inte utgöra hinder för genomförandet av ett offentligt bud om övertagande som har anmälts till kommissionen enligt artikel 4.1, förutsatt att förvärvaren inte utövar den rösträtt som följer med värdepapperen i fråga eller gör det endast för att upprätthålla det fulla värdet av dessa investeringar och på grundval av en dispens som har lämnats av kommissionen enligt punkt 4.

4. Kommissionen kan på begäran medge dispens från de skyldigheter som åläggs enligt punkterna 1 eller 3. En begäran om dispens skall vara motiverad. När kommissionen fattar beslut i anledning av en begäran skall den bland annat beakta hur upphävandet påverkar det eller de företag som berörs av koncen-

trationen eller tredje man och till det hot mot konkurrensen som koncentrationen innebär. En sådan dispens kan förenas med villkor och ålägganden för att säkerställa förutsättningarna för en effektiv konkurrens. En dispens kan begäras och medges när som helst, även före anmälan eller efter transaktionen.

...”

- 4 I artikel 8 i förordning nr 4064/89 anges bland annat följande:

”3. När kommissionen finner att en koncentration uppfyller kriteriet i artikel 2.3... skall den fatta ett beslut enligt vilket koncentrationen förklaras oförenlig med den gemensamma marknaden.

4. Om en koncentration redan har genomförts kan kommissionen genom ett beslut enligt punkt 3 eller genom ett särskilt beslut kräva att de sammanförda företagen eller tillgångarna delas upp eller att andra åtgärder som är nödvändiga för att återupprätta förutsättningarna för en effektiv konkurrens vidtas.”

Bakgrund till tvisten

- 5 Schneider Electric SA (nedan kallat Schneider) är ett bolag som är bildat enligt fransk rätt. Bolaget är moderbolag i en grupp som tillverkar och säljer varor och system på områdena för elektrisk distribution, industriell kontroll och automatisering.

- 6 Legrand SA är ett bolag som är bildat enligt fransk rätt. Bolaget är specialiserat på tillverkning och försäljning av elektroniska apparater för lågspänningsinstallation.
- 7 Kommissionen erhöll den 16 februari 2001 en anmälan i enlighet med föreskrifterna i förordning nr 4064/89 från Schneider och Legrand angående Schneiders planer på att lämna ett offentligt bud om övertagande av samtliga aktier i Legrand som innehades av allmänheten.
- 8 Kommissionen bedömde anmälan och slog därefter fast att den anmälda koncentrationen omfattades av förordning nr 4064/89, och att den gav anledning till allvarliga tvivel beträffande dess förenlighet med den gemensamma marknaden och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
- 9 Kommissionen fattade till följd härav ett beslut den 30 mars 2001 med stöd av artikel 6.1 c i förordning nr 4064/89, varigenom den andra fasen i förfarandet för att bedöma den anmälda koncentrationen inleddes.
- 10 Schneider lämnade den 7 juni 2001 in villkoren för sitt offentliga bud till Conseil français des marchés financiers, som vid sitt möte den 14 juni samma år förklarade att det offentliga budet kunde tas upp till prövning. Godkännande från Commission des opérations de bourse erhöles den 19 juni 2001.
- 11 Med hänvisning till att det enligt artikel 7.3 i förordning nr 4064/89 är tillåtet att genomföra offentliga bud som anmäls till kommissionen, under förutsättning att förvärvaren inte utövar sin rösträtt med stöd av berörda aktier, lade Schneider sitt offentliga bud den 21 juni 2001, vilket skulle accepteras senast den 25 juli samma år.

- 12 Den 3 augusti 2001 sände kommissionen, med tillämpning av artikel 13.2 i kommissionens förordning (EG) nr 447/98 av den 1 mars 1998 om anmälningar, tidsfrister och förhör enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 (EGT L 61, s. 1), en skrivelse med invändningar till Schneider. Dessa avsåg att Schneider genom den anmälda koncentrationen skulle uppnå eller förstärka en dominerande ställning inom ett visst antal nationella sektoriella marknader.
- 13 Commission des opérations de bourse yttrade sig den 6 augusti 2001 avseende det slutliga resultatet av Schneiders offentliga bud om övertagande av aktierna i Legrand. Schneider hade därvid förvärvat 98,7 procent av aktierna i detta bolag.
- 14 Parterna som lämnat anmälan besvarade skrivelsen med invändningar i en skrivelse som inkom den 16 augusti samma år.
- 15 Ett förhör hölls den 21 augusti 2001.
- 16 Kommissionen antog den 10 oktober 2001 ett beslut med stöd av artikel 8.3 i förordning nr 4064/89 K (2001) 3014 slutlig (ärende COMP/M.2283 — Schneider-Legrand) (nedan kallat beslutet om oförenlighet).
- 17 Enligt artikel 1 i detta beslut gäller följande:

”Den koncentration som Schneider har anmält till kommissionen den 16 februari 2001, och som innebär att Schneider förvärvar ensam kontroll över Legrand, förklaras oförenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion.”

- 18 Eftersom detta beslut om oförenlighet fattades efter det att Schneiders offentliga bud hade löpt ut, underrättades Schneider av kommissionen, den 24 oktober 2001, genom en andra skrivelse med invändningar om att kommissionen avsåg att fatta ett beslut med krav på att Schneider och Legrand delades upp i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 8.4 i förordning nr 4064/89.
- 19 Schneider tog den 31 oktober och den 5 november 2001 del av handlingarna i ärendet, och besvarade därefter skrivelsen med invändningar av den 24 oktober 2001 genom en skrivelse av den 7 november 2001. Ett första möte mellan Schneider och kommissionen hölls den 14 november 2001. Schneider fick därefter tillfälle att yttra sig vid ett förhör som hölls den 26 november 2001.
- 20 På Schneiders begäran den 22 november 2001 antog kommissionen den 4 december 2001 ett beslut, varigenom Schneider med stöd av artikel 7.4 i förordning nr 4064/89 tilläts utöva den rösträtt som följde av aktieinnehavet i Legrand. Rösträtten skulle utövas genom fullmaktshavare som utsetts av Schneider och på de villkor som föreskrevs i ett avtal om fullmakt som godkänts av kommissionen.
- 21 Schneider och fullmaktshavaren, Salustro Reydel Management, undertecknade avtalet om fullmakt den 10 december 2001.
- 22 Schneider väckte talan om ogiltigförklaring av beslutet om oförenlighet genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 13 december 2001 (mål T-310/01).

- 23 Kommissionen gav den 10 januari 2002, till följd av en begäran härom av den 17 december 2001, Schneider tillstånd att få del av handlingarna i den administrativa akten avseende uppdelningen av de två företagen som ingick i den omtvistade koncentrationen.
- 24 Vid ett sammanträde som hölls den 15 januari 2002 underrättade kommissionen Schneiders företrädare om de stora dragen i ett förslag till beslut, med krav på att Schneider skulle skiljas från Legrandgruppen.
- 25 Den 18 januari 2002 fick Schneider för sista gången tillgång till handlingarna i akten.
- 26 Den 22 januari 2002 lämnade Rådgivande kommittén för företagskoncentrationer ett yttrande avseende förslaget till beslut.
- 27 Schneider lämnade i skrivelse av den 25 januari 2002 sina slutliga invändningar mot kravet på försäljning av Legrandgruppen.
- 28 I beslut av den 30 januari 2002 (nedan kallat beslutet om uppdelning), som antogs med stöd av artikel 8.4 i förordning nr 4064/89, och som kom Schneider till handa den 4 februari samma år, krävde kommissionen att Schneider skulle avskiljas från Legrandgruppen.
- 29 I beslutet om uppdelning angavs hur de två företagen skulle skiljas åt. Det angavs särskilt att Schneider inte fick genomföra en speciell uppdelning av vissa verksamheter inom Legrandgruppen, att förvärvaren eller förvärvarna av

Legrand var skyldiga att inhämta förhandstillstånd från kommissionen, att inte någon av Legrands eller Schneiders verksamheter i ett senare skede fick överlåtas till Legrands ursprungliga ägare samt slutligen att Schneider ålades att genomföra uppdelningen inom en bestämd tidsperiod.

Förfarandet vid förstainstansrätten

- 30 Genom skrivelse som inkom den 18 mars 2002 väckte Schneider talan om ogiltigförklaring av beslutet om uppdelning (mål T-77/02), och begärde dels ett beslut om att målet skulle behandlas skyndsamt på sätt som föreskrivs i artikel 76 a i förstainstansrättens rättegångsregler, dels uppskov med verkställigheten av beslutet om uppdelning (mål T-77/02 R).
- 31 Begäran om skyndsam handläggning bifölls genom beslut av förstainstansrätten, vilket meddelades parterna den 25 mars 2002.
- 32 Sammanträdet avseende interimistiska åtgärder i mål T-77/02 R hölls den 23 april 2002.
- 33 Till följd av detta sammanträde förlängde kommissionen fristen inom vilken Schneider skulle genomföra uppdelningen. Schneider återkallade därmed sin begäran om uppskov med verkställigheten av beslutet om uppdelning. I beslut av den 28 maj 2002 beslutade förstainstansrättens ordförande att mål T-77/02 R skulle avskrivas och förklarade att kostnaderna i det målet skulle fastställas i samband med att målet rörande huvudsaken avgjordes.

- 34 Genom beslut av den 6 juni 2002 tilläts Legrand, Comité central d'entreprise de la SA Legrand och Comité européen du groupe Legrand att intervenera i målet till stöd för kommissionens yrkanden.
- 35 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att inleda det muntliga förfarandet, varvid rätten såsom en processledande åtgärd enligt artikel 64 i rättegångsreglerna ställde frågor till parterna. Parterna besvarade dessa frågor.
- 36 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen som ägde rum bakom stängda dörrar den 11 juli 2002.

Parternas yrkanden

- 37 Schneider har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara hela eller i andra hand delar av beslutet om uppdelning,

— vidta alla andra åtgärder som den finner nödvändiga, och

- förplikta kommissionen att ersätta Schneider för dess kostnader, i synnerhet i form av arvoden och andra utgifter som har uppstått i samband med förevarande talan.

38 Kommissionen har tillsammans med intervenienterna yrkat att förstainstansrätten skall

- hålla förhör i enlighet med kommissionens begäran med företrädarna för Legrand och fullmaktshavaren i egenskap av vittnen,

- ogilla talan, och

- förplikta Schneider att ersätta rättegångskostnaderna.

I sak

39 Schneider anser att det förhållandet att beslutet om oförenlighet är rättsstridigt medför att även beslutet om uppdelning är rättsstridigt. Schneider har utformat sin talan i enlighet med denna inledande reservation.

40 Schneider anser även att det föreligger separata grunder för ogiltighet avseende beslutet om uppdelning av oegentligheter under förfarandet, åsidosättande av

motiveringsskyldigheten, kommissionens avsaknad av territoriell behörighet, underlåtenheten att tillämpa artikel 8.4 i förordning nr 4064/89, underlåtenheten att iaktta principen om en god förvaltning samt, slutligen, avseende en uppenbart oriktig bedömning.

- 41 När det gäller kravet att Schneider skulle avskiljas från Legrandgruppen för att en effektiv konkurrens skulle återupprättas i den mening som avses i artikel 8.4 i förordning nr 4064/89, finner förstainstansrätten att ett beslut om uppdelning förutsätter att beslutet om oförenlighet är rättsenligt, då förstnämnda beslut utgör en åtgärd för tillämpning av sistnämnda beslut.
- 42 Beslutet om uppdelning kan nämligen innebära en rättslig förpliktelse att avskilja Schneider från Legrandgruppen med stöd av artikel 8.4 i förordning nr 4064/89 endast om det i själva beslutet om oförenlighet, i enlighet med artiklarna 2.3 och 8.3 i förordning nr 4064/89, efter ett korrekt administrativt förfarande, rättsenligt har slagits fast att den anmälda koncentrationen skapar eller förstärker en dominerande ställning som innebär att den effektiva konkurrensen inom den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av denna påtagligt hämmas.
- 43 Genom dom denna dag i mål T-310/01 har förstainstansrätten emellertid ogiltigförklarat beslutet om oförenlighet.
- 44 Ogiltigförklaringen av beslutet om oförenlighet får alltså oundvikligen till följd att beslutet om uppdelning mister sin rättsliga grund.

- 45 Eftersom rättsstridigheten som häftar vid beslutet om oförenlighet således leder till att det beslut om uppdelning som är föremål för tvisten också är rättsstridigt, skall förevarande talan om ogiltigförklaring av sistnämnda beslut bifallas. Det är därvid varken nödvändigt att pröva de övriga grunder som sökanden åberopat, eller att fatta beslut i fråga om kommissionens begäran om vittnesförhör.
- 46 Beslutet om uppdelning skall således ogiltigförklaras.

Rättegångskostnader

- 47 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet skall denna förutom sin egen rättegångskostnad bära Schneiders rättegångskostnad, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.
- 48 Med tillämpning av artikel 87.4 tredje stycket i rättegångsreglerna skall intervenienterna Legrand, Comité central d'entreprise de la SA Legrand samt Comité européen du groupe Legrand bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

följande dom:

- 1) Kommissionens beslut K (2002) 360 slutlig av den 30 januari 2002 om uppdelning av företag (ärende COMP/M.2283 — Schneider-Legrand) ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens rättegångskostnad inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet i mål T-77/02 R.
- 3) Legrand SA, Comité central d'entreprise de la SA Legrand och Comité européen du groupe Legrand skall bära sina rättegångskostnader.

Vesterdorf

Forwood

Legal

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 22 oktober 2002.

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande